

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/286/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8811208319
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2012:8811208319.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: E. U., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. M., U. XXX, toho času pobyt neznámy, zast. opatrovníčkou B. F., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Humenné, za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7 o zaplatenie 588,81 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Súd zaväzuje odporcu uhradiť navrhovateľovi sumu 588,81 eur s 9,5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 385,52 eur od 19. 12. 2006 do dňa zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania k rukám navrhovateľa vo výške 35 eur a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa vo výške 368,50 a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na tunajší súd dňa 28. 9. 2011 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 588,81 eur s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 385,52 eur od 9. 12. 2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 8. 12. 2006 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej len „postupca“) a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Ďalej uviedol, že postupca a odporca uzatvorili dňa 24. 1. 2005 Zmluvu k úverovému účtu alebo k číslu zákazníka XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom v znení ich dodatkov (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“). Na základe zmluvy postupca poskytol odporcovi úver s tým, že podmienky čerpania úveru, účel úveru, spôsob, výška a termíny splácania úveru, zabezpečenia úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Navrhovateľ prehlásil, že s odporcom sa nedohodlo predĺženie konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na to, že odporca neplnil splátky úveru riadne a včas, postupca vypovedal zmluvu o úvere a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 758,81 eur, ktorá pozostávala z istiny 555,52 eur, riadneho úroku 118,32 eur, úroku z omeškania 1,32 eur a ostatného príslušenstva a poplatkov v sume 83,65 eur v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým postupca deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok toho ktorého dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok. Odporca uhradil sumu 170 eur. Taktiež navrhovateľ uviedol, že si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 9. 12. 2006, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby NBS, resp. ECB považuje deň 7. 4. 2006, t.j. deň nasledujúci po dátume splatnosti tak, ako je uvedený vo výpise z účtovných kníh peňažného ústavu.

Opatrovníčka odporcu uviedla, že s návrhom navrhovateľa nesúhlasí a z dôvodu opatrnosti vznáša námietku premlčania.

Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom a jeho prílohami a to Žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 20.1.2005, Zmluvou o poskytnutí flexipôžičky zo dňa 24.1.2005, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. účinnými odo dňa 18.10.2004, výpisom k účtovných kníh VÚB, a.s., pokusom o zmier zo dňa 6.7.2011, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009, písomnými podaniami navrhovateľa a odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, vyjadreniami navrhovateľa zo dňa 22.3.2012 spolu s prílohou, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 2.3.2012 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

Vo vyjadrení k výzve zo dňa 22.3.2012 navrhovateľ poukázal na výpis z bankovej knihy, ktorý je generovaný certifikovaným bankovým systémom a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska a doložil prehľad histórie transakcií na úverovom účte č. XXXXXXXXX/XXXX. V odpovedi na výzvu doručenej súdu dňa 22.3.2012 uviedol navrhovateľ, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník. Koná však iba sám zo seba. Nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavuje dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva.

Vo vyjadrení zo dňa 2.3.2012 uviedol vedľajší účastník na strane odporcu, že nárok navrhovateľa sa stal splatným dňa 6. 4. 2006 a návrh podal po uplynutí premlčacej doby dňa 28. 9. 2011, preto je celý jeho nárok premlčaný, preto vzniesol námietku premlčania a žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť a priznať trovy konania.

Podľa bodu 2 . Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 odporca uznal, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo 000581301200105 s pôvodným veriteľom. Celková dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 555,52 eur, z príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 0 eur. Podľa bodu 3. 1 predmetnej dohody odporca vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Postupca ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli dňa 24.1.2005 v súlade s ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka Zmluvu o poskytnutí flexipôžičky (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej sa postupca zaviazal, že poskytne za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných podmienkach peňažné prostriedky ako spotrebný úver a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky, odplatu za poskytnutie úveru a splní ďalšie záväzky podľa zmluvy. Takto bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 829,85 eur (25 000,- Sk) , s lehotou splatnosti 24 mesiacov, s mesačnou anuitnou splátkou 41,79 eur (1 259,00 Sk), pričom dátum prvej splátky bol 24.2.2005 a poslednej dňa 24.1.2007. Poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý vo výške 24,89 eur (750,- Sk), poplatok za I. upomienku vo výške 9,96 eur (300,- Sk), poplatok za každú ďalšiu upomienku vo výške 16,60 eur (500,- Sk), mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške 1,33 eur (40,- Sk) a poplatok za poistenie úveru vo výške 0 eur.

V Článku II bod 2. Zmluvy, dlžník prehlásil, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasil a ktoré súčasne prevzal s úverovou zmluvou.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, ktoré bližšie upravovali vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán vo vzťahu k údajom v úverovej zmluve, pokiaľ nie sú

upravené priamo v úverovej zmluve (Článok I bod. 3 Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. (ďalej len „VOP“).

Podľa Článku II bod. 1 VOP banka poskytne spotrebný úver na osobný účet klienta vo VÚB, a.s., resp. na účet dodávateľa alebo predávajúceho, v termíne stanovenom v úverovej zmluve po splnení podmienok vyplývajúcich z typu zabezpečenia vyznačeného v úverovej zmluve.

V zmysle Článku III. bod 1. VOP, spotrebné úvery sú úročené na základe pevnej úrokovej sadzby, ktorá je určená percentuálnou sadzbou za rok platnou ku dňu schválenia úveru. Výška pevnej úrokovej sadzby sa nemení po celý čas splácania úveru. Výška úrokovej sadzby je spravidla uvedená v úverovej zmluve alebo na výveskách v prevádzkových priestoroch banky.

Podľa Článku III. bod 2. a 3. VOP. V prípade omeškania so splátkami spotrebného úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť úrok z omeškania vo výške +5% p.a. nad rámec úrokovej sadzby uvedený v úverovej zmluve, alebo na výveskách v prevádzkových priestoroch banky a poplatok za odoslanie upomienky vo výške podľa platného cenníka. Dlžník sa zaväzuje platiť počas doby trvania úverového vzťahu poplatok za vedenie účtu v zmysle platného cenníka. V prípade, ak je pri poistenom spotrebnom úvere uvedený v úverovej zmluve poplatok za poistenie, tento je splatný spolu s mesačnou anuitnou splátkou.

Z Článku IV. bod 1., 2. a 3. VOP vyplýva, že dlžník sa zaväzuje platiť splátky úveru na úverový účet vedený v príslušnej pobočke banky. Lehota splatnosti spotrebného úveru je uvedená v úverovej zmluve spravidla v mesiacoch. Dlžník je povinný splácať úver vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dňom prvej splátky uvedenej v úverovej zmluve každého nasledujúceho mesiaca v rámci dohodnutej lehoty splatnosti úveru.

Podľa Článku IV. bod 7. VOP, veriteľ je oprávnený akúkoľvek platbu dlžníka na plnenie peňažného záväzku z úverovej zmluvy započítať najprv na dlžné splatné príslušenstvo záväzku od najstaršej pohľadávky a až potom na dlžnú splatnú istinu od najstaršej pohľadávky a to aj vtedy, ak dlžník pri plnení určí inak.

V zmysle Článku VI. bod 1. písm. a) VOP, veriteľ môže požadovať, aby dlžník vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom, ktorá sa na požiadanie veriteľa stane okamžite splatnou ak dlžník je v omeškaní s úhradou viac než dvoch splátok alebo jednej splátky počas obdobia dlhšie ako 3 mesiace a bol na ich zaplatenie písomne vyzvaný s upozornením na právo veriteľa odstúpiť od úverovej zmluvy.

Podľa Článku VIII. bod 2 VOP, zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, v prípade v týchto obchodných podmienkach sa riadia všeobecne záväznými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na dojednaný zmluvný vzťah.

Z predloženého výpisu z bankovej knihy postupcu ohľadne klienta - odporcu vyplýva, že pôvodný veriteľ vypovedal zmluvu dňa 6.3.2006 s dátumom splatnosti celej pohľadávky dňa 6.4.2006. Istina úveru k uvedenému dňu bola vo výške 555,52 eur (16 735,71 Sk), základný úrok vo výške 118,32 eur (3564,60 Sk), úrok z omeškania vo výške 1,32 eur (39,67 Sk) pri sadzbe úroku z omeškania 5%, príslušenstvo vo výške 83,65 eur (2520,- Sk).

Podľa predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12.2006 spolu s jej prílohou, kde je uvedené meno a priezvisko odporcu spolu s číslom úverového účtu, došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu - Všeobecná úverová banka, a.s. na postupníka - navrhovateľa, čím je preukázaná aktívna legitimácia navrhovateľa v tomto konaní.

Právny zástupca navrhovateľa listom zo dňa 6.7.2011 vyzval odporcu na uhradenie pohľadávky spolu v sume 882,02 eur pozostávajúcej z neuhradeného úveru vo výške 385,52 eur, zmluvných úrokov vo výške 293,21 eur, riadnych úrokov vo výške 203,29 eur.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V ust. § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (§ 524 Občianskeho zákonníka.).

Ako vyplýva z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Ako vyplýva z § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

V zmysle § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

V § 365 Obchodného zákonníka sa uvádza, že dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplátenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10% vyššie, než je základná úroková sadzba NBS uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba NBS platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

V zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a odporcom bola uzavretá zmluva o poskytnutí flexipôžičky, ktorá bola na navrhovateľa postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je súd toho názoru, že je daná aktívna legitímácia navrhovateľa v tomto konaní.

Ďalej súd zistil, že zmluva bola uzavretá v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka a v zmysle záverečných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok sa zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré neboli výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, mali riadiť všeobecne záväznými právnymi predpismi vzťahujúcimi sa na dojednávaný zmluvný vzťah a keďže v danom prípade sa jednalo o zmluvu o úvere v zmysle Obchodného zákonníka, mal sa predmetný právny vzťah riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Jedná sa však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca navrhovateľa ako dodávateľ a odporca ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných obchodných podmienok bol daný predchodcom navrhovateľa bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať aj zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Zároveň sa jedná o spotrebiteľský úver podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Vo vyjadrení zo dňa 2.3.2012 uviedol vedľajší účastník na strane odporcu, že nárok navrhovateľa sa stal splatným dňa 6.4.2006 a návrh podal dňa 28.9.2011, celý jeho nárok je teda premlčaný, preto vzniesol námietku premlčania. Zároveň však navrhovateľ predložil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009, v ktorej odporca uznal, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo 000581301200105 zo dňa 24.1.2005 s pôvodným veriteľom.

K vyššie uvedenému je potrebné poznamenať, že predmetná dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku spĺňa náležitosti § 558 Občianskeho zákonníka. Pre uznanie dlhu je charakteristické, že nevzniká nový záväzkový vzťah, nemení sa právny dôvod uznaného záväzku, nemenia sa ani okolnosti, na základe ktorých dlh vznikol. Právny vzťah, ktorý vznikne z uznania dlhu, je vo vzťahu k pôvodnému záväzkovému právnemu vzťahu nezávislý a pre veriteľa predstavuje nový právny základ pre vymáhanie jeho dlhu.

Uznanie dlhu patrí medzi zabezpečovacie inštitúty, pričom zakladá vyvrátenú právnu domnienku existencie dlhu v dobe uznania. Uznanie premlčaného dlhu má tieto právne následky iba v prípade, že dlžník o premlčaní dlhu v dobe jeho uznania vedel (Rozhodnutie NS ČR z 29.4.2002, sp.zn. 33 Odo 161/2001). V dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 1.8.2009 odporca vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Z hľadiska platnosti uznávacieho prejavu dlžníka je potrebné, aby dlžník urobil uznávací prejav v písomnej forme, v uznávacom prejave vyjadril prísľub zaplatiť dlh a uviedol v tomto uznávacom prejave dôvod a výšku dlhu. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 bola vyhotovená vo forme písomnej, odporca sa zaviazal uhradiť dlh v splátkach, pričom uznal dlh zo zmluvy číslo 000581301200105 zo dňa 24.1.2005 s pôvodným veriteľom, kde dlžná suma pozostáva istiny vo výške 555,52 eur.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka možno teda uznať aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, vedel o tomto premlčaní (R 51/1968). Odporca sa aj tu môže brániť námietkou, že dlh nevznikol alebo v čase uznania neexistoval. Nemôže sa však brániť námietkou premlčania. Uznanie dlhu spôsobuje prerušenie plynutia premlčacej doby takým spôsobom, že začína plynúť vždy nová premlčacia doba a podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ide o 10 ročnú premlčaciu dobu. Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 odporca uznal nárok navrhovateľa uplatňovaný v tomto konaní, pričom však neuplynula 10 ročná premlčacia doba, v ktorej navrhovateľ mohol svoj nárok uplatniť na súde, preto na vnesenú námietku premlčania pohľadávky súd prihliadnuť nemohol.

Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že pôvodný veriteľ na základe zmluvy o flexipôžičke poskytol odporcovi finančné prostriedky vo výške 829,85 eur. Pôvodný veriteľ vyplatil uvedené finančné prostriedky odporcovi a odporca sa zaviazal poskytnutý úver navrhovateľovi splatiť v 24 splátkach vo výške 41,79 eur mesačne. Veriteľ následne z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností zo strany odporcu zmluvu vypovedal ku dňu 6.3.2006, a tak dátum splatnosti celej pohľadávky nastal ku dňu 6.4.2006. Dňom nasledujúcim po tomto dni, teda dňom 7.4.2006 veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie celej jeho pohľadávky. Sumy navrhovateľom uplatňované v návrhu na začatie konania vyplývajú z predloženého výpisu z bankovej knihy postupcu ohľadne klienta - odporcu. Po odrátaní sumy 170 eur, ktoré odporca uhradil, od sumy 758,81 eur predstavujúcej pohľadávku navrhovateľa ku dňu postúpenia, ako to vyplýva z bankovej knihy postupcu ohľadne klienta - odporcu, predstavuje dlžná suma 588,81 eur, ktorú sumu odporca v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 uznal, čo do právneho dôvodu a výšky. Súd preto vyhovel návrhu navrhovateľa.

V rámci návrhu si navrhovateľ uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z úveru v celkovej výške 118,32 eur. Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade, nakoľko sa jedná o spotrebiteľský úver, zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 24 mesiacov sumu 173,11 eur, čo pri celkovej výške úveru 829,85 eur predstavovalo 10,43 % ročne. Ide o orientačný výpočet bez zohľadnenia poplatkov zahrnutých v splátke (pri výpočte súd postupoval podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011).

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté

úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v období január 2005 činil úrok 7,86 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade podstatne neprevyšoval úroky poskytované bankami v tomto období a teda dané zmluvné dojednanie, resp. uplatnený nárok zo strany navrhovateľa súd považoval za primeraný v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka.

Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené návrh navrhovateľa považoval za opodstatnený, preto mu v celom rozsahu vyhovel.

Podaním zo dňa 24.10.2011 navrhovateľ upresnil návrh na vydanie platobného rozkazu tak, že požadoval ročný úrok z omeškania vo výške 9,50 % zo sumy 385,52 eur od 9.12.2006 do zaplatenia namiesto úroku z omeškania vo výške 13 % ročne z uvedenej sumy. Po vydaní platobného rozkazu už predmetom konania zostala iba tá časť návrhu, o ktorej súd rozhodol platobným rozkazom dňa 24.10.2011.

Nakoľko v danej právnej veci sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, preto je za účelom ochrany spotrebiteľa výhodnejšie použitie a aplikácia ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v časti týkajúcej sa výšky úrokov z omeškania s plnením peňažného záväzku. Navrhovateľ požaduje úrok z omeškania od 9.12.2006. Preto súd v súlade s uvedenými skutočnosťami priznal navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania v zákonnej výške z nesplatenej istiny vo výške 385,52 eur tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

Rok 2011 v sume 91,18 eur

- odmena v sume 76,36 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2011 vo výške 7,41 eur

– príprava a prevzatie zastúpenia dňa 12.9.2011 38,18 eur + RP 7,41 eur

– podanie návrhu na začatie konania 28.9.2011 38,18 eur + RP 7,41 eur

Rok 2012 v sume 62,99 eur

- odmena v sume 47,73 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. c), § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2012 vo výške 7,63 eur

– účasť na pojednávaní dňa 20.3.2012 9,55 eur + RP 7,63 eur

– účasť na pojednávaní dňa 24.5.2012 38,18 eur + RP 7,63 eur

Súd nepriznal právnemu zástupcovi žalobcu odmenu za pokus o zmier, keďže s účinnosťou od 1.6.2009 už písomné podanie protistrane vo veci samej nie je úkonom právnej služby. Zároveň mu priznal odmenu za účasť na pojednávaní dňa 20.3.2012 iba vo výške podľa § 14 ods. 5 písm. b) vyhlášky, keďže išlo o zastupovanie na pojednávaní, ktoré bolo odročené bez prejednanía veci a návrh bol prednesený až na pojednávaní 24.5.2012.

V zmysle § 17 ods. 1 cit. vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu. Súd priznal advokátovi ním požadovanú náhradu za stratu času za cestu Košice - Vranov nad Topľou a späť na pojednávania dňa 20.3.2012 a dňa 24.5.2012 za 10 polhodín v sume 127,10 eur (10 x 12,71 eur).

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 283/2002 Z.z., o cestovných náhradách, sumu základnej náhrady pre jednotopové vozidlá a trojkolky a pre osobné cestné motorové vozidlá podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá ministerstvo; opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia. Od 1.1.2009 účinné opatrenie č. 632/2008 Z.z. stanovilo výšku základnej náhrady pre osobné cestné vozidlá na sumu 0,183 eura. Súd priznal advokátovi náhradu cestovného za cestu Vranov n.T. - Košice a späť osobným automobilom Ford Mondeo, EČ: KE422FY na pojednávanie dňa 20.3.2012 v sume 25,81 eur (96 km, cena pohonných látok 1,48 eur/l, spotreba 0,058/1km, náhrada 0,183 eur/1km - Výpočet: (0,183x96)+(0,058x96x1,48) = 25,81 eur. Pri určovaní cien pohonných hmôt súd vychádzal z údajov Štatistického úradu SR. Ďalej súd priznal advokátovi náhradu cestovného za cestu Vranov n.T. - Košice a späť na pojednávanie dňa 24.5.2012 podľa predložených cestovných lístkov v sume 7,70 eur.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa DPH vo výške 20 % zo sumy 307,08 eur uplatnenej v roku 2012 v sume 61,42 eur. Súd priznal právnemu zástupcovi navrhovateľa odmenu a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH v sume 368,50 eur.

Ďalej súd priznal odporcovi náhradu trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 35 eur.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný mal vo veci plný úspech, súd mu priznal náhradu trov konania tak, ako je uvedené vyššie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.